

PIT
09

PORSGRUNN INTERNASJONALE TEATERFESTIVAL

Med PIT kom sola

VAKTE OPPSIKT: Mange måtte kikke litt ekstra på dette som foregikk.

SPANSK KLOVN: Xabi Larrea gjør alt han kan for å skifte lyspære. Det er ikke lett.

Med PIT kom solen, sandalene og solbrillene fram i helgen, men hva får en voksen mann til å lage dukker? Hemmeligheten med teater er leken, mener Jose Maria Lopez.

Karl Gisholt
karl.gisholt@varden.no

PORSGRUNN Kjærligheten brakte argentineren til Porsgrunn for to år siden. Vibeke Lie på Grenland Friteater og han fant hverandre på festival i Latin-Amerika, og dermed var det gjort. Nå venter paret barn.

Lang fartstid

Jose har lang fartstid innen teater både i Argentina og Frankrike, som skuespiller, regissør,

scenograf og tekniker. Å utforske alle aspekter, fra å spille hovedroller til å slå i en spiker er interessant, mener Jose. Han startet med fysisk teater og mime i Buenos Aires. 22 år gammel dro han til Frankrike for å lære mer og fant noen gode lærere. Den berømte pantomimeartisten Marcel Marceau og årets ibsenprisvinner Ariane Mnouchine. En meget sterk og kreativ dame med et ensemble hun har jobbet med i forti år. Gjennom workshop med henne var det han kom i kontakt med masken.

Fugledukker

Til årets teaterfestival har Jose laget en gruppe fugledukker som til forskjellige tider skal dukke opp blant publikum i festivalgata. Tenkt som et kor, både litt nysgjerrige og redde, så vær obs på dem.

Den første versjonen av dukkene han har laget ble med til Stedsans-prosjektet på Cuba, Camin Arte der de ble donert.

PÅ SOMMERPLENEN: Kortermet, med solbriller og sandaler, fra v. Nanna Blomstali Gauslaa (6), Hilde Gauslaa, Anina Blomstali Gauslaa (6), Jeanette Gaarder, Elias Helvin Davidsen (2) og Sofie Helvin Davidsen (5).

Dukkene deltok på 1. mai markeringen ved minnesmerket for Che Guevara på Cuba, og det kjennes fint at de er blitt værende der, syns argentineren.

Og som sagt:

Hemmeligheten med teater er leken. «Play» som det heter på engelsk og «joue» på fransk. Mister man gleden ved og ønsket om å leke, kan man like gjerne gjøre noe annet.

SE FLERE BILDER PÅ
varden.no

Jon Fosses «Skuggar» med barn

TEATER

Seks personer som står hverandre nært møtes på et slags ikke-sted i Jon Fosses skuespill «Skuggar». De er usikre på når de så hverandre sist, de er redde og vil gå. Kanskje er de døde. Vi vet ikke. Kompaniet De Utvalgte har valgt et enkelt, men originalt grep om forestillingen. Seks hvite gipsbøler henger ned fra taket og på boblene er profilert videopptak av seks barn i 8-10 års alderen som i nærbilder leser Jon Fosses utfordrende tekst. Noen ganger ser vi bare en, to eller alle i en rytme. Grepet er friskt. Barna forholder seg til teksten på en

BLIR KONKRET: Barna leser på en avslappet, uforbeholden måte, som gjør det konkret.

avslappet, uforbeholden måte, uten «skuespilleri» eller fakter. Det gjør at vi lytter

ekstra godt til hva de sier. De er konsentrerte og det blir vi også. Innimellom brytes alvorstemningen av at en av dem kniser, fikler med håret eller kler seg i nesen. Det skaper naturlighet, kroppslig nærhet og latter i salen. Men vi opplever aldri brøken av barna som naivt. Bare konkret, og det kan kanskje trengs med Jon Fosses abstrakte tekst. Det sies at av alle oppsetninger han har sett av sine egne tekster er dette den han liker best. «Skuggar» vises på Herøyhuset for siste gang i kveld.

Karl Gisholt

